

[Socialministeren.]

skrivelse af 29. marts 1976 til Foreningen af kommuner i Københavns Amt har frarådet kommunerne at indlede realitetsdrøftelser om oprettelse af en klinik for metadon-langtidsbehandling.

Dette synspunkt kan jeg tilslutte mig. Jeg kan supplerende erindre om, at folketinget for lidt mere end et år tilbage sagde nej til, at hovedvægten i behandlingen af stofmisbrugere skulle lægges på lægeligt styrede kure.

I de to seneste store misbrugsdebatter i folketinget har ikke mindst regeringen klart givet udtryk for, at det opsøgende og forebyggende arbejde bør prioriteres højt.

Da det ikke tilkommer regeringen at blande sig i, hvilke udvalg folketinget bør nedsætte, skal jeg undlade at kommentere denne løsning yderligere.

Sammenfattende er det ikke min agt på indeværende tidspunkt at foretage mig yderligere i anledning af spørgsmålet. Jeg skal imidlertid henlede spørgerens opmærksomhed på, at der landet over i øjeblikket indsamles oplysninger til folketingets socialudvalg til belysning af den nuværende situation med hensyn til narkotikamisbrugets omfang og dets bekæmpelse. Disse oplysninger vil indgå i den debat om situationen, som folketingets socialudvalg og kontaktudvalget skal have ved et møde den 28. april 1977.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

(Lovforslag nr. L 11. Fremsat 2/3 77. Første behandling 15/3 77. Betænkning 25/3 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af

§ 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Da betænkningen først er omdelt i går, kan den næste sag på dagsordenen kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m. v., lov om afgift af benzín og lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m. v.

(Lovforslag nr. L 12. Fremsat 2/3 77. Første behandling 15/3 77. Betænkning 25/3 77).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 2, således ændret, og §§ 3 og 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehand-

[Fjerde næstformand.]

ling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd.

(Lovforslag nr. L 36. Fremsat 3/3 77. Første behandling 11/3 77. Betænkning 24/3 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af anden ændring af Den internationale Valutafondoverenskomst af 22. juli 1944.

(Beslutningsforslag nr. B 2. Fremsat 8/3 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Erik Andersen (S):

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning drejer sig om nogle ændringer til den siden 1944 gældende internationale valutafondoverenskomst. Formålet med disse ændringer er i hovedsagen at bringe denne overenskomst i overensstemmelse med gældende praksis, det vil sige, at man bl. a. nu vil acceptere alle de kurssystemer, som rent faktisk eksisterer i dag, og det vil igen sige selvstændigt flydende systemer, det europæiske slangesamarbejde og na-

turligvis de faste valutakurser, også kaldet pariværdisystemet, som har været det foretrukne system i den hidtil gældende overenskomst. Man kan måske med nogen ret sige, at de foreslåede ændringer eller tilpasninger svækker overenskomstens betydning, men den indeholder dog stadig forpligtelse til samarbejde for at sikre velordnede valutaforhold, og den forudsiger endvidere, at paripræisdien kan genindføres, når den internationale situation måtte tillade det.

Ændringerne går endvidere ud på at erstatte guldret med de særlige trækningsrettigheder som regningsenheder samt som valutareserve, og fonden er ifølge forslaget bemyndiget til under forudsætning af 85 pct. stemmemajoritet at sælge fondens guldbeholdning.

Jeg kan naturligvis tilsige ministeren med partis medvirken til beslutningsforslagets vedtagelse og mener i øvrigt ikke, at udvalgsbehandling af dette forslag tjener noget formål.

Glistrup (FP):

Den nuværende regerings valutapolitik savner i uforstandighed og letsindighed sin lige inden for de sidste 300-400 års Danmarkshistorie. Derfor må vi se i øjnene, at vi inden for de kommende år kan komme ud i nok så betydelige vanskeligheder på det valutamæssige område, og at det derfor ville være meget dristigt af os at stille os uden for den internationale almindelige valutaoverenskomst. Derfor må vi, når vi ser et forslag som det, vi behandler nu, simpelt hen nødtvungent erkende, at vi, næsten ligegyldigt hvad det så end måtte indeholde, bliver nødt til at tilslutte os det, for vi er nødt til, hvis vi ikke vil spille hasard med meget væsentlige dele af det danske økonomiske liv, at forblive inden for Bretton Woodsorganisationen.

Derfor er det unægtelig med bange anelser, man tager fat på at læse den murstensroman, som det jo faktisk er, der er forelagt her for os, for at se hvor store kameler vi nu bliver nødt til at sluge. Jeg må indrømme, at den gennemgang, vi har foretaget af den i fremskridtspartiets folketingsgruppe, har ført til, at vi har draget et lettelsens suk. Vi har i hvert tilfælde ikke fået øje på, at der skulle være særlig store besværligheder, som vi bliver kastet ind i som følge af den måde, man nu altså har lavet denne anden ændringsoverenskomst til valutafondoverenskomsten på. Vi synes tvært-